

Sygn. akt **XI Ka 418/15**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Bogusz - Patyra

Sędziowie SO Elżbieta Daniluk

SO Elżbieta Kowalska (spr.)

Protokolant p.o. prot. Wojciech Czajkowski

przy udziale Prokuratora Ewy Stelmach

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2015r.

sprawy **I. B.**

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 20 lutego 2015r. sygn. akt **II K 553/14**

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze 200 (dwieście) złotych opłaty oraz 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

Sygn. akt XI Ka 418/15

## UZASADNIENIE

I. B. został oskarżony o to, że w dniu 24 maja 2014 roku w S. woj. (...) jechał jako kierujący w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (wynik badania Alkomatem: 1,24 mg/l i 1,28mg/l)

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Łukowie wyrokiem z dnia 20 lutego 2015 roku w sprawie sygn. akt II K 553/14 obwinionego I. B. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a §1 k.k.

i za czyn ten na podstawie art. 178a § 1 k.k. w związku z art. 33 § 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego I. B. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

Na podstawie art. 43 § 3 k.k. nałożył na oskarżonego I. B. obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów właściwemu miejscowo Starostwu Powiatowemu;

Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego I. B. na rzecz Skarby Państwa koszty sądowe w całości w kwocie 690 ( sześćset dziewięćdziesięciu ) złotych, w tym 200 ( dwieście ) złotych tytułem opłaty sądowej.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego I. B..

Na zasadzie art. 444 k.p.k. oraz art. 425 § 1 - 3 k.p.k. zaskarżył wyrok w odniesieniu do kary w części dotyczącej orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat.

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 3 i 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. Błąd w ustaleniach faktycznych w postaci błędu braku w odniesieniu do zakresu wykorzystywania uprawnień kategorii CE przez oskarżonego i skutków dla bytu materialnego oskarżonego i jego rodziny orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów.
2. Rażąca niewspółmierność orzeczonego środka karnego przez niesłuszne zastosowanie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów na okres lat dwóch, w sytuacji gdy kategoria CE jest wykorzystywana przez oskarżonego dla potrzeb utrzymania siebie i rodziny.

Na zasadzie art. 427 § 3 k.p.k. wniósł o przeprowadzenie dowodów w dokumentów załączonych do apelacji w postaci:

1. Umowy użyczenia z dnia 01 marca 2012r.
2. Umowy o przyznanie pomocy nr (...) - (...) z dnia 20.05.2009r.
3. Załączników do umowy z dnia 20.05.2009r.
4. Wydruku z cedig dotyczącego małżonki oskarżonego.
5. Fotografii nr od(...).

Na okoliczność wykazania zakresu prowadzonej działalności gospodarczej i czynnego udziału oskarżonego w jej prowadzeniu, nadto na okoliczność okresu związania rodziny uskarżonego programem pomocowym ze środków UE, wysokości środków pieniężnych zaangażowanych w program oraz konsekwencji w przypadku zaprzestania jego realizacji.

6. Opinii o oskarżonym.

Na okoliczność postawy oskarżonego i jego właściwości oraz zachowania się przed popełnieniem przestępstwa według oceny środowiska lokalnego.

Mając na względzie powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 i 437 § 2 k.p.k. wniósł o zamianę wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze przez orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat dwóch z wyłączeniem kategorii C i E względnie uchylenie wyroku w części co do kary i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego I. B. jest oczywiście bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy stwierdzić, że wina oskarżonego I. B. nie jest kwestionowana i w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości. Kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonemu czynu jest prawidłowa. Orzeczona kara oraz jak też środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat nie są rażąco niewspółmierne ( surowe) w rozumieniu art. 438 pkt. 4 k.p.k. Sąd Rejonowy orzekając wobec oskarżonego karę jak też środek karny kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 53 k.p.k., co wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku ( str. 5-6 uzasadnienia, k. 79-80).

Nie ma racji obrońca oskarżonego podnosząc w apelacji zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonego wobec I. B. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Należy bowiem zważyć, na to, że oskarżony w dniu 24 maja 2014 roku kierował samochodem osobowym m-ki V. znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym – I badanie 1,24 mg/l zaś II badanie – 1,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego było zatem bardzo wysokie. Oskarżony kierując pojazdem po drodze publicznej w takim stanie niewątpliwie stwarzał bardzo duże zagrożenie bezpieczeństwa dla innych użytkowników drogi.

W tej sytuacji środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dwóch lat jest współmierny do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia winy oskarżonego, spełni swoje funkcje w zakresie ochrony bezpieczeństwa w komunikacji jak też osiągnie swe cele wychowawcze i zapobiegawcze. Niczego w tej kwestii nie zmienia podniesiona w apelacji argumentacja, w tym pozytywna opinia oskarżonego, jak też dołączone do apelacji dokumenty (k. 85-101). Transport zwierząt samochodem ciężarowym mogą wykonywać inne osoby posiadające niezbędne w tym zakresie uprawnienia. Wyłączenie z określonego zakazu pojazdów mechanicznych do prowadzenia których uprawnia prawo jazdy kategorii CE spowodowały, iż środek karny w takiej postaci nie spełniałby swej funkcji. Bardzo wysokie stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego w czasie prowadzenia pojazdu mechanicznego po drodze publicznej uzasadnia orzeczenie wobec określonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat. I. B. popełniając przypisany mu czyn stanowił bardzo duże zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Nie stwierdzając uchybień w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, które uzasadniałyby konieczność zmiany zaskarżonego wyroku lub jego uchylenia i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania - w tym z przyczyn wskazanych w art. 439 k.p.k. oraz art. 440 k.p.k. – Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Rozstrzygnięcie o opłacie za postępowanie odwoławcze oraz wydatkach tego postępowania zostało wydane na podstawie art. 11 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r., o opłatach w sprawach karnych ( Dz. U. z 1983r, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 636 § 1 k.p.k.

***Ewa Bogusz-Patyra Elżbieta Daniluk Elżbieta Kowalska***